

Το παραμύθι αυτό γράφτηκε από τα παιδιά του 1^{ου} τμήματος του 2^{ου} Νηπιαγωγείου Ασβεστοχωρίου, με αφορμή την επίσκεψη της κας Ρένας Μαυρίδου, συγγραφέα του παιδικού βιβλίου

«Το μυστήριο της κάλτσας που χάθηκε στο πλυντήριο».

Τα παιδιά μας, γνωρίζοντας μόνο τον τίτλο του παραμυθιού και τίποτα άλλο κλήθηκαν να φανταστούν το περιεχόμενό του, τι να έπαθε η κάλτσα, πως χάθηκε και γιατί, ήθελε να χαθεί, που να πήγε, ποιόν να συνάντησε...

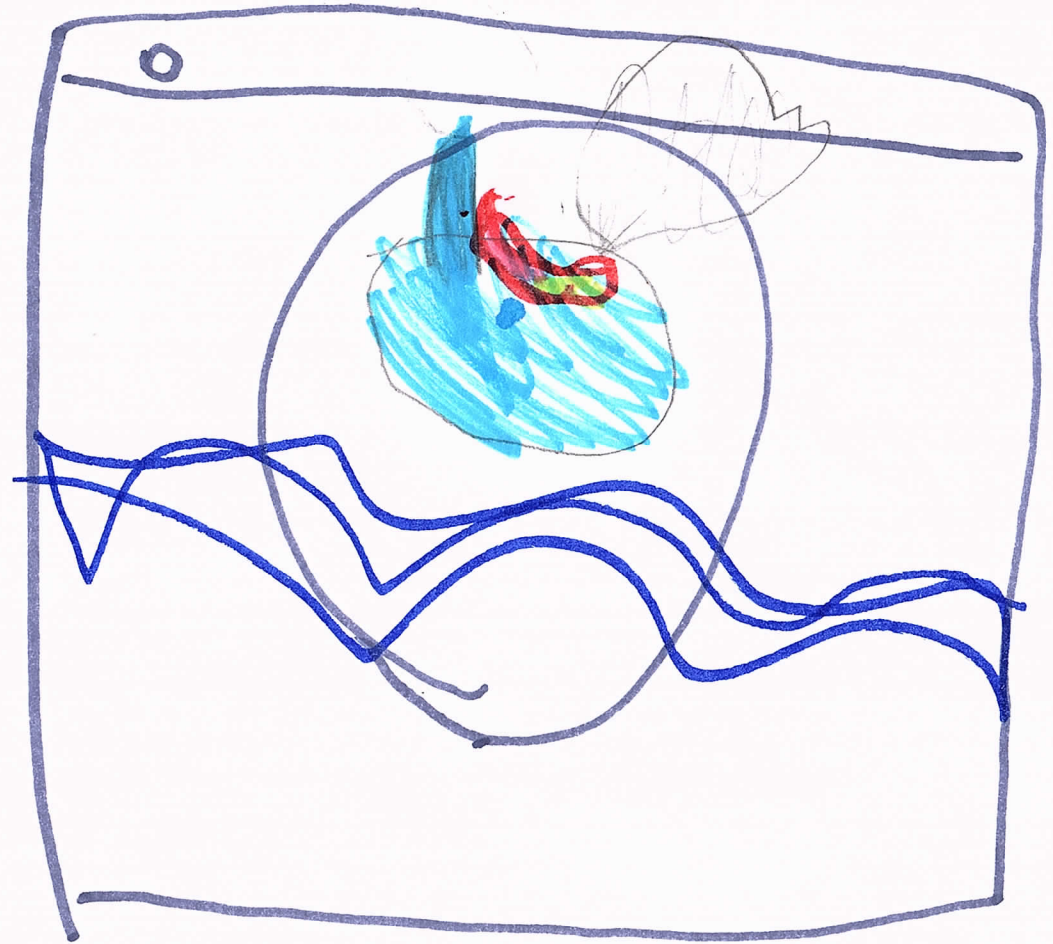
Έτσι γράψανε την παρακάτω ιστορία...

Το μυστήριο της κάλτσας που χάθηκε στο πλυντήριο

Μια φορά και έναν καιρό ήταν μία κάλτσα. Την φορούσε ένα αγόρι που έπαιζε μπάλα και ήταν πάντα πολύ βρώμικη . Ήταν όμως στεναχωρημένη. Είχε βαρεθεί και δεν ήθελε να είναι μια απλή κάλτσα ποδοσφαίρου. Ήθελε να είναι μια κάλτσα που κάνει τον κόσμο να γελά, μια αστεία κάλτσα.

Μια μέρα που η μαμά την έβαλε στο πλυντήριο να την πλύνει, έγινε κάτι φοβερό. Η κάλτσα μπήκε στο σωλήνα του πλυντηρίου και μαζί με τα νερά χύθηκε στη θάλασσα και από εκεί έφτασε στον ωκεανό.

Ξαφνικά συνάντησε ένα καρχαρία . Ο Καρχαρίας τη ρώτησε

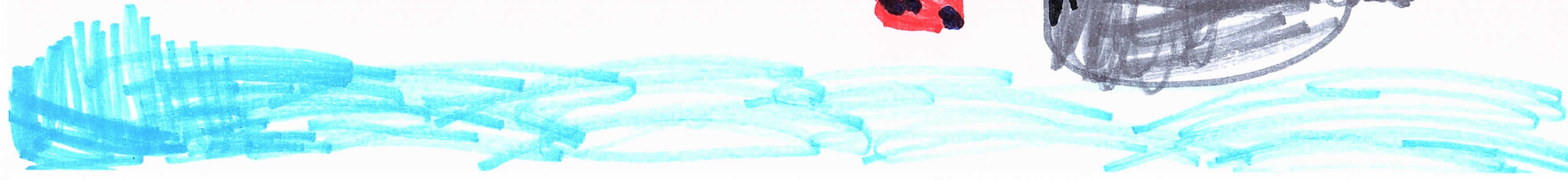
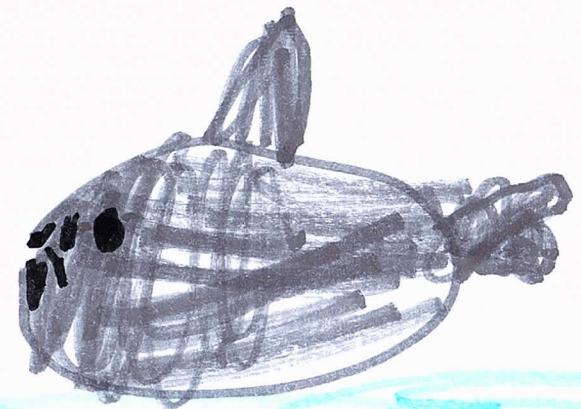
-Τι κάνεις εσύ εδώ; Αψού και γκουχουγκουχου. Μήπως χάθηκες; Αψού και γκουχουγκουχου.....

-Όχι δεν χάθηκαβαρέθηκα να είμαι μια απλή κάλτσα και έφυγα.

-Βαρέθηκες και τι θα κάνεις τώρα; Αψού και γκουχουγκουχου.....

-Εγώ θέλω να κάνω τον κόσμο να γελά
...αλλά εσύ τι έχεις είσαι άρρωστος;

-Ναι. Εδώ στον ωκεανό τα νερά είναι πολύ κρύα και κρυώνει πολύ το πτερύγιό μου.

-Α!!! Ξέρω τι θα κάνουμε . Θα σε βοηθήσω εγώ για να μην κρυώνεις. Αν με φορέσεις στο πτερύγιό σου θα σε ζεσταίνω εγώ.

-Σ' ευχαριστώ πολύ. Τότε και εγώ ξέρω τι να κάνω για να σε βοηθήσω να κάνεις τον κόσμο να γελά. Θα κολυμπάω στα ρηχά νερά εκεί που κάνουν οι άνθρωποι μπάνιο . Όλοι θα βλέπουν μία κάλτσα να κολυμπάει και μόλις πλησιάσουν για να σε πιάσουν τότε θα βλέπουν εμένα να τη φοράω και θα γελάνε .

Έτσι και έγινε. Ο καρχαρίας σταμάτησε να κρυώνει και η κάλτσα πραγματοποίησε το όνειρό της!!

